

нѣйдѣ наблизо ходи. Това усѣща и най-старата сестра, но не ѝ се иска да си върви, ами току се сърди. Но хубавицата все по-близко и по-близко се промъква, и старата ще-неще, ще си върви. Сърди се, хвучи, люти се, па си нарами парцалитѣ и се помъкне на далеченъ пжтъ.

Сѣщашъ ли се сега, кое сѣмейство е това, кои сж сестритѣ и кой е братътъ?

ПОГОВОРКА

Печи, печи, слънчице!...

Подъ букова сѣнчица,

На зелена морава,

Млада майка седѣше,

Двѣ дѣчица държеше,

Едното бѣ повито,

Другото бѣ развито. —

Развий Боже небето,

Дано стане ясно

Като млѣко прясно.

Като леденичка

Като стъкленичка!